

համարս Լսուած բան է արդեօք որ ինքը՝ դերասանը, իւր անձին ծաղիկ նուիրէ: Ազամեան ինքզինքէն զուրս ելած էր, կատաած որչափ կրնաս երեակայել: այնուհետե կ'ելնեն մարդը կը դատապարտեն, կը քարկոծեն: Ահ, բարեկամս Պօլիս զեզարուեստի երկիր չէ ապահովապէս:

Չիլինկիրեան զբած է ինձ բառ առ բառ իրեն զբածներդ, և ինչդեր է որ իւր բարեներն քեզի հաղորդեմ:

Գանձիցս խօսքդ կ'ընենք, քանիցս թողած պարագդ կ'ստուգենք: Գու, մարդ ազնիւ և առաքինի, վիճակուած ես աշխարհիս տառապանքը նանաչելու, բայց հոգւովդ և վարմունքովդ անոնց յաղթահարելու և մեծնալու: Մարդկութիւնը ազորմնի բովանդակութիւն մ'է ամէն տեսակ շար բոյսերու, որոնց մէջ ազնիւները իրեկ լոյս կը փայլին գիշերուան մէջ:

Տօրենիս հաղորդեցի ուզածդ՝ այսինքն մամը Աին միջոցները նառագել և զքեզ յիշելու: Սիրով յանձն առաւ. ջերմ բարեները կը մատուցանէ քեզ:

Յուսամ որ ամուսնոյս նամակն ընդունեցար: — Ես քանի մ'օր անհանգիստ էի, արդ զրեթէ ապացինած եմ: — Թորոսեան Լեֆէնտին այսօր մեզ եկաւ յայցելութիւն, բարեներդ հաղորդեցի իրեն, և ի փոխարէն իրենները կը հաղորդեմ քեզ:

Կը մաղթեմ որ կատարեալ յաջողութիւն ունենաս Փոթ-Թագուհւոյն հետ, միայն թէ այդ գործէն շլանալովդ սին երազներ չ'ընես բանաստեղծական երեակայութեամբդ. դրական մարդ եղիր, լաւ հաշուէ, լաւ կըռէ:

Միշտ նոյն բարեկամուհիդ Սըբուհի:

Մոռոցայ իմացնելու քեզ թէ Աղամեան նամակ զբեր է քեզ. բայց Ալեքսանդրիայի հասցէով. առիւր արդեօք զայն:

(Շարայարելի)

Հ. Ե. ՏԱՅՆԻ

Պ Ա Տ Մ Ա Կ Ա Ն

ՆԻԹԵՐ ԳՈՒՂԱՐԱՆՈՅՑ ԳԱՏՄՈՒԹԵԱՆ ԿԱՄԱՐ
Տ Ա Պ Ա Ն Ա Գ Ի Բ Գ Ֆ Ի Լ Թ Պ Է Ի Ե Ի ՈՒ Ի Դ Ե
ՊՈՒ Լ Կ Ա Ր Ա Հ Ա Յ Գ Ա Ղ ՈՒ Թ Ն Ե Ր ՈՒ

(Շար. տես Բազմ. 1929 էջ 80)

Թիւ 16. — «Շիրիմս է Գերապատի Գանուկ ամիրայի որդի Գրիգոր աղայի դստեր Մարիամ պարկեշտուհւոյն ի վաղահաս լինել մահուան մարտնով եղաւ ի յայտ տապան յայսմէն ապա յետի փողով յատիմ արագ ի դատաստան. յամի տեսուն 1887 օգոստոս 6ին ։։ (Յապանաքարս ծախուած է քարակոփի):

Թիւ 17. — Մեծ եւ շքեղ քամբարան մ'է եկեղեցւոյն շրջափակին մէջ.

«Եկայք ծանօթք լաւ դիտեցէք այս խզճախ
[գամբարանին,

Անտարակոյս մի աստիճան գտնուելու եմք ի
[կարգին,

Հոչակաւոր վաճառական էի ի մէջ Յունաստանին,
Քսան ամ ի զուր շրջեցայ ոչ կարաց ապագան
[թշնամին,

Յուրարկաւոր ի սպասուորս ու ինձ հասոյց
[մինչեւ այս վիճակին,

Յանցնեալ զաջս կացեալ առնեմ . . . ձեռաց
[ձիւտօրին,

Քառասուն երկու օր աշխատեցամբ բայց ոչ
[օգտեցի իմ ոչ մի ինամօ.

Իմ սիրելի եղբայրներս ընտանեօք ի մեծ սուգ
[ըրին,

Սէր իմ մօրս չիմացոցին թէ զինչ եղես իրենց
[որդին,

Ոչ երբ տանջանքս այս ըսին, Պօլիս սընն եմ
[բարւիք,

Գուն մահուամբ օղակ . . . ինձ ասցեն վերջի
[վայրկեանին,

Սորայ Զրազայ Յովսէփ . . . կայ այժմ աստ
[տապանին,

Հասաւ մինչեւ քառասուն եօթն ամօք աստի
[կենաց յայտմ աշխարհի,

Այժմ Զեզ մաղթեմ ով բարեկամը ներեցէք
[ինձ դատաստանի,

Եւ դիտեցէք մահարանիս ազօթելով յամի
[Փրկչին,

Հազար ութն հարիւր յիսունըվեցի սեպտեմբերի
[երեք թուին»:

Ասոր կը յաջորդէ տանկաբարբառ ոտանաւոր

մը նոյնանման: Գրութիւնը բաւական դժուար

«Կրկին եղա Մանուէլ Նահատակ սրդոյ սպանեալ ի յանօրէնէ թՎին ՌՄԻՉԻն (1807) եւ ապրիլի Ը-ին կատարեցաւ»: (Կախում քա-րերէն):

Թիւ 36. — «Այս է տապան հանգստեան Հայ-րապետին Պառթի կողակից Սիմային որ փո-խեցաւ ի կեանս թուին ՌՄԻԹին (1770) նոյեմ-բերէն»:

Թիւ 37. — «Այս է տապան հանգստեան Ա. տուածատուրի սրդի Ակոբին որ փոխեցաւ թուին ՌՄԻին (1771)»: (Վերի գրան իբր սանդուխտ աստիճան գործածուած):

Թիւ 38. — «Այս է տապան հանգստեան ուստա Աւետիկ կողակից Մարիամ խաթունի որ փո-խեցաւ թուին ՌՄԻԳին (1784), կրկին ամբողջ-ցաւ մահանսի Գրիգորն ՌՄԻԳ ին (1804)»: (Իբր սալայատակ գործածուած զարդոցն չուրջ):

Թիւ 39 Հանգիստ Տիրուէի ազնուէի Տիկնոջ կողակից մեծապատիւ Գրիգոր աղայի Մեսրո-պաիւր:

Թողեր զգիտաւ երկարուր,
Անուր ըզզլտակ երկնաւոր,
Բարեաց գործոց փոխարէն,
Տիեզերաց արարչէն,
Հանգեաւ ի նա ուրախ լէր,
Ով տիրուհի բարչտէր:
Յամի 1878 սեպտ. 19

(Հայաց նոր գերեզմանոցին մէջ):

Թիւ 40. — «...կրկին աստ թաղեցաւ Աւե-տիքի դուստր Սիմա խաթունըն որ փոխեցաւ թուին ՌՄԻԻ (1775) յունվար...անփոփեցաւ... ՌՄԻԱին (1792)»:

Թիւ 41. — «....կոչեալ մահտեսի Աւետիքի կողակից Լիա.....թուին հայոց ՌՄԿԶ (1817) Գեկուեբերի Բ.»:

Թիւ 42 «Գրիգոր աղային անուն Ստեփան, Մահտեսի Մանուէլ աղայի է հանգչարան, Սլացեալ յերկրէ յանմահի իւրան, Ի թուին ՌՄԶԳ (1834) ի փետրուար»:

Թիւ 43. — «Այս է տապան հանգստեան եր-կրէն Համատան սա բուն վանարական հանգու-ցեալ մահտեսի Ղայեամեան հանգուցեալ տէր Առաքիլ քահանային որ փոխեցաւ առ Քրիստոս թՎին ՌՄԻՉԻն (1807) մայիս Ժ-ին»:

Թիւ 44. — «Այս է տապան հանգստեան Շո-ռութեցի դուստր Յռուսիինա որ փոխեցաւ ի կեանս Ռ...»:

«Կրկին եղաւ աստ մահտեսի Ստեփանի կողա-կից մահտեսի Մարիամին որ փոխեցաւ ՌՄԶԲ (1823) յուն 28»:

Թիւ 45. — «Վարդան ՌՄԿԲին (1813) մայի-սի ԻԵ-ին»: (Ունի նաև երկայն և անմեկնելի գրութիւն մը):

Թիւ 46. — «Այս է տապան հանգստեան մահ-տեսի Ստեփանի ամիրային դուստր...խաթունին որ փոխեցաւ թՎին ՌՄ...ապրիլի 6ին»:

Թիւ 47. — «Այս է տապան հանգստեան Ղա-զարի կողակցի մահտեսի կիլիլի խաթունի որ փոխեցաւ ի թՎին հայոց ՌՄԶ (1831) սեպտ. 25»:

Թիւ 48 «Այս է շիրիմ տեղ հանգստի,
Մարմոյ մարդոյ աստ գրաւի,
Մնայ յայսմ պահարանի,
Մինչ ի յաւուր գառատանի,
Գաբրիէլան փողն հնչի,
Նորոգեցի որպէս արծուի,
Սա որդի էր պարն Աւետիքի,
Գասմանէ մահտեսի Ստեփանի,
Որ փոխեցաւ ի չափ հասակի,
Ոյք հանդիպէր տուք զողորմի»:

Թուին Հայոց ՌՄԻԲ (1803) մարտի Ա-ին»:

Թիւ 49 «Շիրիմս զըզիբ հարապետի,
Լեալ հեզ որդի Աւետիքի,
Երջեալ վանառս ճանապարհի,
Կարօտ և զգացն յանկարծ փոխի,
Գուով պարկեշտ ու զովչի,
Ժըտէ պաղատածայն հայր մեր մի»:
«Թուին ՌՄԻԲ՝ 1769 սեպ. Ի-ի»:

(Այս և թիւ 48ը և թիւ 50ը գտաւ զրուած կտոր մը թուլթի վրայ, Ս. Գեորգ եկեղեցոյ թուղ-թերուն մէջ ուր կը յիշուէր թէ այս քարերը աղբիւրի կոնքի գործածուած են):

Թիւ 50 «Որ վասն անչափ սիրով քոյն,
Բանդ կամէ աւեր մարմին,
Բեւեոց ... կենաց փայտին,
Շիրիմս այս հարկ հողային,
Մեծաւ պատուով մարմին,
Աղայանոց Սրբոյ խաչին,
Մաղթեա ով սուրբ աստուածածին,
Թողուլ զմիջ անձանց նորին,
Տէր Աբրահամ քահանային,
Եկեղեցոյս հոգին գրախտին,
Սի հոգով Ձ ամի այս սուրբ խաչին,
Աշխատ եղև լուսահոգին,
Որք ընթեռնուք յօժարագին,
Լիով սրաի տաք զողորմին»:

Թիւ 51. — «Այս է տապան հանգստեան մահտեսի Թարութիւնի որդի Խաչատուրին առ Աստուած փոխեցաւ թՎին ՌՄԻԵ (1796) նոյեմ-բերի Ա-ին»: (Վարի գրան ալ կողմը):

Թիւ 52. — «Այս է տապան հանգստեան մահ-

տեօի Յակոբի դուստր Աստային որ փոխեցաւ ի ՌՄԿԲ (1813) փետրուար 13»:

Թիւ 53. — «Այս է տապան հանգստեան յաբուեցի Գաւիդի կողակից Սիմային որ փոխեցաւ ի կեանս թժին ՌՄԶԲ (1840) նոյնմբ.»

Ա Յ Տ Օ Ս

Թիւ 1. — «Այս է տապան հանգստեան կարբեցի Միղաբանի որդի Մկրտչին որ փոխեցաւ ի կեանս ՌձՀԹ (1730)»:

Թիւ 2. — «Այս է տապան հանգստեան կարբեցի Աննանոսի որդի Աղաբապի որ փոխեցաւ ի կենաց ՌձՂԹ (1750)»:

Թիւ 3. — «Այս է տապան հանգստեան Մելիքատեցի Գալուստի որդի կարապետի որ փոխեցաւ ի կեանս (անթուական)»:

Թիւ 4. — «Այս է տապան հանգստեան կարբեցի Աղաբարի որդի Գրիգորին որ փոխեցաւ ՌձՂԹ (1744)»:

Թիւ 5. — «Այս է տապան հանգստեան կարբեցի Տաթևու ճարի որդի Ղազարին ՌձՄԳ (1704)»:

Թիւ 6. — «Այս է տապան հանգստեան Զարգաբարին..... ՌձԻԻ (1701)»:

Թիւ 7. — «Այս է տապան հանգստեան Յովհաննէս որդի..... ՌձՄԳ (1704)»:

Պ Ո Ւ Ր Կ Ա Ջ

Եկեղեցւոյն դրան առջև գտնուող մարմարին ջարերէն՝ այժմ գրեթէ մշաւծ.

Թիւ 1 «Այս է տապան հանգստի, ի նահանգէն Երիվանցի, Եւ ի գիւղէն էր Քարծեցի, Վաճառական էր գովելի, Որդի էր սա Վարդանէսի, Գրիգոր անուն էր գովելի, Որ փոխեցաւ ի կեանս ստոի ՌՄԷԳ Թուականի է մայիսի (1784)»:

Թիւ 2. — «Այս է տապան հանգստեան Երզուրուցի էր գիւղէն Ներսիվանցի ապանի Յակոբի որդի խանթարեի պարոն Պողոսի որ փոխեցաւ առ Աստուած արդ աղաչած գնեց սասցէք Աստուած ողորմի սէնէ ՌՄԿԲ (1813) ապրիլի ժլ.»:

Թիւ 3. — «Աստ նընչէ հանի Մարտիկի փեսայ տէր Գէորգեան որուն որդին վաճառական Մովսէս աղան, աստ վայելչագեղ, բարեյոյս տընկոյ Մովսէս խղճալի տոճմին Դուր յարդոյ, գանձարան շնորհաց, բուրվառ Աստուծոյ մինչ քանն ու թի հասակառ գեղոյն հարառ խորշակառ ժամառ ախտին ցաւոյ, Աստուած բարերար ապաւնէն

իմ, դու մոյծ սա ի յերկին ցնծալի տեսեմք քոյ. յամի տեսան 1814 յունիս 6»:

Թիւ 4. — Աննէկնելի տապանագիր մը «ՌՄԷԳ (1784) մարտ ամսի Բ.» Թուականով:

Ս Օ Ֆ Ի Ա

Թիւ 1. — «Այս է տապան շոռթեցի ծառուարի..... էտին որ փոխեցաւ քրիստոսի.....»

«Այս է տապան շոռթեցի Ալէտիկի որդի մահտեսի Պետրոսին որ փոխեցաւ առ Աստուած թժին ՌձԼ (1681) նուեմբերին»:

Թիւ 2. — «Այս է տապան Շոռթեցի Հայրապետի որդի մահտեսի Յովհաննէսի որ փոխեցաւ առ Քրիստոս ՌձԻԼ (1709) յնար Է.ին»:

Թիւ 3. — «Այս է տապան Շոռթեցի Սուքիասի որդի Բալի որ փոխեցաւ առ Քրիստոս թժին ՌձՀին (1721) մայիսի ժլ.»:

Թիւ 4. — «Այս է տապան հանգստեան Շոռթեցի Խալիբուսեցի, Ալետիսի որդի Ալէքսանի որ փոխեցաւ թժին ՌՄԵ (1756) դեկտեմբեր Ա.ին»

Թիւ 5 «Նայեցարուք ծնունդք Երկրի, ի սա տապանըս որ տեսանի, Եղեալ կայ աստ ի պահեստի, Մարմին տընն բարեպաշտի, Սա էր յերկրէն Նախնականի, Եւ ի գեղջէն Շուռթեցի, Տօլօսք Ալետիսի որդի, Ծասուրին որ փոխեցաւ առ

.....թժին ՌձՀԹ (1730) սեպտեմբեր ժ.թ.»:

Թիւ 6. — «..... Մալաթեացի Թերզի պաշի պարոն կոնտոսի կողակից Մարիամ Խաթունի որ փոխեցաւ ի կեանս թժին ՌՄԿ (1811ին) ապրիլի Թ.ին»:

Թիւ 7. — «Այս է տապան հանգստեան Բազարեցի պարոնկողակից հանգուցեալ Սիմային որ փոխեցաւ ի կեանս ՌՄԿԲ (1813) փետրվարին ժ.»:

Թիւ 8. — «Այս է տապան հանգստեան հանգուցեալ կանանիսի որդի հանգուցեալ Սյանեսի որ փոխեցաւ աստեան ի կեանս թժին Հայոց ՌՄԿԲ (1814) և յուլիսի ժ.թ.ին»:

Թիւ 9. — Աղբիւրի ջարին տակ աննէկնելի, «ՌՄԿԲ (1816) դեկտեմբեր Ի.ին» Թուականով:

Թիւ 10. — «Այս է տապան հանգստեան Յուհաննէսի որդի հանգուցեալ Զաքարին որ փոխեցաւ աստեան ի կեանս թժին ՌՄԷԼ մայիսի ժ.թ. (1819)»:

Թիւ 11. — «Այս է տապան հանգստեան Տիարպէթիբցի Աստուածատուրի որդի Կեղահոյ պարոն Օհանիսի որ փոխեցաւ ի կեանս թժին ՌՄՀԼ (1829) յունվարի ժ.ին»:

Վ Ա Ռ Ե Ա

Վառնայի թանգարանին մէջ տնտեսագրար մը բերուած Բրավատարային:

Թիւ 1. — Էլս իբ որդի Պողոս գրեցի. այս է տապան հանգստեան Ղափանցի որ հոշի գիւղն սա Գաբազցի Յովհաննեսի որդի Ղուկասին որ փոխեցաւ ի թուականս ՌձՄԷ (1708):»
Թիւ 2. — Վառնայի Հայոց եկեղեցւոյ աւագ խորանին ետեւ:

«Այս է տապան հանգստեան Չահրագեցի մահւ տեւի Ղանոգ որդի Խաղճուզ Բեւրոսին որ հանգաւ ի տէր ՌձՂԷ (1748) մարտի 10ին»:

Աղէ գատ կան աւագ սեղանին շուրջ ՌՄԹԲ (1763) ՌՄԼԲ (1783) ՌՄԻԷ (1798) թուակիր կարգ մը տապաններ: Դան հետեանալը

Թիւ 3. — «Այս հանգչի. Անժինք և ոսկեբաց, Տէք Մկրտիչ Տիրանեանի՝ բարէշնորհ Վարդապետի այցելու հովուի Պուլիպարոյ, ծննալ ի Կ. Պոլիս 1869 հրկզ. Վառնա 1896»:

Այս անգամ այստես. սոյն տարի նպատակ ունիմ Մերձաւոր Արեւելք և Պուլիպարոս այցելել. այդ առթիւ կատարելապէս պիտի ամբողջացնիմ տապանաբարեքու ցանկս, որոնք ըստ իս կարևոր աղբիւրներ են զաղութի պատմութեանց համար: Թէև չեմ կարծիր որ մեծ բան մը կարենամ գտնել և մտաւանդ գիտեմ որ արտագրածներուս մեծամասնութիւնը ի սպառ կորսուած է կամ փնջած:

Յ. ԲԻՐՏԵԱՆ

Ռ Ի Ղ Ղ Ա Գ Ր Ա Վ Ա Ն

և

ՄՆ՝ ԳՐԷՖ

Յ Ե Տ Ա. Գ. Ա. Յ

ԱՅԼ՝ ԳՐԵՑԷՖ

Հ Ե Տ Ա. Գ. Ա. Յ

Պատճառը շատ պարզ է: Յննդոց բառ գոյութիւն չի կրնար ունենալ. որովհետեւ յետ եւ գայ իբրար կը հակառեմ. ես գացողը՝ առաջ չի կրնար գալ. ետեւէ չի կրնար գալ, աւելի արամբարանկամ պիտի ըլլար ըսել՝ յետագեայ, կամ յետակայ: «Յետս յետս չդգան, եւ զարկան զգեսնի»: Ես

ետ գացին, ու գետին փլանս: — «Յետոյ նորա կայր», անոր ետեւը կեցած էր: — «Յետ վեց աւուր», վեց օր հոտը. — Յետածին, վերջէն ծնած. յետամնաց, յետորդ, եւն. եւն. ամէնքն ալ կը նշանակեն հակառակն այն իմաստին՝ զոր կ'ուզենք տալ յետոցայ գրելով:

Միք ուշածն էր ետեւեւ նկող, յարդր, որուն յատուկ բառն է Հետագայ:

Հեմ՝ ըսել է ոտքի հետք. «ՄՈՐ է հետոյ այդ: — Տեսանեմ հետ արանց, կանանց եւ մանկուոյ, — Հետք անդնդոց», եւն. եւն:

Իբր նախադրութիւն՝ միասին, մեկտեղ. իմ հետ, ինձի հետ, թէ՛ սեռական կ'առնէ՝ թէ՛ արական. գրաբարի մէջ՝ աշխարհաբարի իմաստով՝ բայց գործիական. բիկտորն հետ, թիկունքով մէկտեղ. նաեւ սեռական կամ տրական. հետ քանքարին, հետ հրեշտակին, հետ դիւայ, հետ եղբարց. նաեւ անորոշ հայցական. հետ իրեար:

Ո՛հով՝ ի հետ երբայ, միասին երթալ. «Չլւորդ երթիցես ի հետ, որ ոչ երթաս զհետ». (Ոսկ. Եբր. իը): Ի՛նչպէս միասին պիտի երթաս՝ երբ ետեւէն չես երթար: Եւ անա սաստկացուցիչ զան կը հասնի եւ կ'ըլլայ զհետ, ինչպէս կայ նաեւ զկեի, որ ճիշդ նոյն իմաստն ունի, եւ ելած է կիւք բառէն, որ կը նշանակէ «նեբրան ոտին, որ թողու զհետս ի կիւիելն». «Կեւրիցին կիւք ոտից նորա». «Բազուսը յամպարշտաց՝ որք ի լիութեանն են, ոչ ուտին կիւք ոտից նորա». (չեն մաշիր նեբրանն ները, ոտքով չեն քալեր, կառք կը նստին): Կիւքէն ելած է կիւ, ինչպէս միտքէն՝ միտ, յօգնակիի բէն կ'իշխայ. ի մտի ունել, այսպէս կիւ, կեի, զկեի՝ որուն զան կրնայ տեղափոխուիլ. «Գիմ կեի, կուս գիմմանց կեի», ինչպէս նաեւ հետինը: «Չորոյ հետ. — Չսորին հետ», եւն:

Դառնանք զհետին. «Աղաղակէ զհետ մեր», մեր ետեւէն. — «Երթային զհետ նորա», անոր ետեւէն: Եւ ուրիշ շատ ոճեր. Չհետ բերել, զհետ երթալ, գալ, գնալ, լինել, զհետ պնդիլ, եւն. եւն. ամէնքն ալ ետեւեւ երբաբար, զայդ իմաստով: Դարձեալ հետամտու ըլլալը հետապնդել, հետեւիլ, հետա...

1. Տ. Մ. Վ. Տիրանեան Լէ՛մբանէ՛ն նուրակ եւ է Պուլիպարոսայ: